

Hogeschool PXL discrimineert niet door de dispensatie voor taalvakken en het gebruik van vertaalsoftware te weigeren aan een student met dyslexie, waar communicatie in deze talen een specifiek leerresultaat van de opleiding is

Situatie

De indiener van de klacht was tijdens de academiejaren 2020-2021, 2021-2022 en 2022-2023 ingeschreven in de opleiding 'Graduaat in de sales' bij de verweerder, Hogeschool PXL. De indiener van de klacht heeft een zware vorm van dyslexie. In het middelbaar onderwijs kreeg hij daarom een dispensatie voor vreemde talen. De Hogeschool heeft hem vanaf 2020-2021 erkend als student met functiebeperking en verschillende faciliteiten toegekend.

In het academiejaar 2022-2023 vraagt de student een dispensatie aan voor de taalvakken in zijn opleiding, zoals hij die ook in het lager en middelbaar onderwijs heeft gekregen. Hij vraagt daarnaast ook om het ondersteuningsprogramma WoDy te mogen gebruiken in zijn opleiding, een compenserende taaltool die vertaalsoftware bevat. De Hogeschool weigert beide aanpassingen en stelt dat een dispensatie niet mogelijk is voor opleidingsonderdelen die behoren tot de einddoelen van de opleiding. De Hogeschool geeft aan dat andere maatregelen wel kunnen worden besproken.

Beoordeling door de Geschillenkamer

De Geschillenkamer moest in deze zaak beoordelen of de Hogeschool gediscrimineerd heeft door de gevraagde redelijke aanpassingen te weigeren.

Een weigering van redelijke aanpassingen voor een persoon met een handicap is geen discriminatie als die een onevenredige belasting uitmaakt. De Geschillenkamer onderzocht of dit het geval is voor de twee gevraagde redelijke aanpassingen: de dispensatie voor vreemde talen en de mogelijkheid om ondersteunende software met een vertaalfunctie te gebruiken.

Dispensatie voor taalvakken

De Geschillenkamer onderzocht eerst of de gevraagde **dispensatie voor taalvakken** in de betrokken opleiding een onevenredige belasting zou uitmaken voor de Hogeschool. Om na te gaan of een redelijke aanpassing een onevenredige belasting vormt, moet de impact van de redelijke aanpassing voor degene die haar moet doorvoeren en voor de ruimere omgeving

afgewogen worden tegen het voordeel voor de aanvrager ervan. Naast de impact op de onderwijsinstelling, moet er in de specifieke context van het hoger onderwijs onder meer ook gekeken worden naar de impact op de medestudenten en het toekomstige werkveld van de opleiding.

Volgens de Hogeschool zou de dispensatie het behalen van een domeinspecifiek leerresultaat van de opleiding 'graduaat in de sales' belemmeren, namelijk de vereiste om schriftelijk en mondeling in twee vreemde talen te kunnen communiceren. Deze domeinspecifieke leerresultaten worden per opleiding gezamenlijk door de Vlaamse onderwijsinstellingen bepaald en gevalideerd door de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie.

De Geschillenkamer aanvaardt dat zowel de onderwijsinstellingen als de studenten die een opleiding (willen) volgen en de personen in het werkveld waartoe de opleiding toegang heeft, belang hebben bij zekerheid over de specifieke kenmerken van de opleiding en over de vaardigheden en leerresultaten die de opleiding inhoudt. Dit belang kan niet zomaar worden gebruikt om elke mogelijke redelijke aanpassing te weigeren. Een onderwijsinstelling die op deze grond een aanpassing weigert, moet daarbij steeds nagaan of een gevraagde aanpassing het behalen van het leerresultaat inderdaad onmogelijk maakt en of er wel andere redelijke aanpassingen mogelijk zijn.

De vereiste om schriftelijk en mondeling te kunnen communiceren in twee talen is inderdaad vastgelegd als een domeinspecifiek leerresultaat van de opleiding. De gevraagde dispensatie zou het onmogelijk maken om te toetsen of de student dit domeinspecifiek leerresultaat heeft behaald. De Geschillenkamer is dan ook van oordeel dat de gevraagde redelijke aanpassing in deze opleiding een onevenredige belasting zou uitmaken. De weigering van de dispensatie is daarom gerechtvaardigd.

Gebruik van ondersteunende software met vertaalfunctie

Vervolgens onderzocht de Geschillenkamer of het **gebruik van ondersteunende software met een vertaalfunctie** een onevenredige belasting zou vormen in deze opleiding. De Hogeschool laat het gebruik van ondersteunende software grotendeels toe en heeft de student ook aangeboden om samen andere compenserende maatregelen te bekijken. Het toestaan van vertaalsoftware in de opleiding 'graduaat in de sales' zou echter betekenen dat het achtste domeinspecifieke leerresultaat van de opleiding, namelijk de vereiste om schriftelijk en mondeling 'effectief en doelgroepgericht' te kunnen communiceren in twee vreemde talen, niet kan worden getoetst. De Geschillenkamer is daarom van oordeel dat het toelaten van deze

vertaalfunctie in deze opleiding een onevenredige belasting uitmaakt. De weigering van het gebruik daarvan is daarom gerechtvaardigd.

Procedurele vereisten van redelijke aanpassingen

Ten slotte ging de Geschillenkamer na of de Hogeschool had voldaan aan de **procedurele vereisten van redelijke aanpassingen**, aangezien de indiener van de klacht stelde dat de procedure niet correct was verlopen. De vraag om redelijke aanpassingen door te voeren, moet besproken worden in een open dialoog tussen de betrokken partijen. Die dialoog moet de belemmeringen die de persoon met een handicap ervaart in kaart brengen en op zoek gaan naar aanpassingen om diens gelijkwaardige participatie zoveel mogelijk te verzekeren.

De Hogeschool heeft van bij de start van de opleiding met de student bekeken welke ondersteuningsnoden hij ondervond bij zijn opgenomen vakkenpakket en hoe daaraan tegemoet gekomen kon worden. Door de verschillende academiejaren heen waarin hij de opleiding volgde, zijn er daarom aanpassingen toegekend en volgden de studentenondersteuners, het opleidingshoofd en de docent Frans zijn situatie op. Wanneer de student of zijn ouders de Hogeschool contacteerden om verdere aanpassingen te bespreken, werd die vraag verder besproken met hen.

De indiener van de klacht stelde dat de Hogeschool zijn inschrijving had moeten weigeren, aangezien het voor hem door zijn handicap vanaf het begin onmogelijk was om de leerresultaten voor de vreemde talen te behalen en de Hogeschool daarvoor geen dispensatie wilde toestaan. Het weigeren van een student omwille van een handicap maakt echter een discriminatie uit. Wel moest de Hogeschool duidelijk maken welke aanpassingen mogelijk waren. Daartoe ging ze met de student in gesprek.

Verder wees de indiener van de klacht op een artikel uit het onderwijs- en examenreglement van de Hogeschool dat eenzijdige wijziging van toegekende faciliteiten zou toelaten en daardoor het recht op redelijke aanpassingen zou ondermijnen. Hoewel dit artikel ruimte laat voor misinterpretaties, zijn er geen aanwijzingen dat de Hogeschool dat toepast op een manier die het recht op redelijke aanpassingen ondermijnt.

De Geschillenkamer is dan ook van oordeel dat de Hogeschool de procedurele vereisten voor redelijke aanpassingen heeft nageleefd.

Samenvatting

Oordeel 2024-3 van 26/07/2024

Zaak 2024-0013

Oordeel

Om die redenen oordeelt de Geschillenkamer dat de weigering van de gevraagde redelijke aanpassingen geen discriminatie op grond van handicap overeenkomstig het Gelijkekansendecreet uitmaakt.

De Geschillenkamer is een onafhankelijk orgaan van het Vlaams Mensenrechteninstituut. Ze buigt zich over discriminatieklachten en oordeelt of er sprake is van discriminatie. Deze samenvatting bindt de Geschillenkamer niet. Het oordeel is te vinden op vlaamsmensenrechteninstituut.be/geschillenkamer/oordelen.

Contact: Dorien Geeroms | 02 553 29 35

E-mail: geschillenkamer@vmri.be